

Velja v Ljubljani in

po pošti:

celo leto . . . K 120—
 pol leta . . . „ 60—
 četrt leta . . . „ 30—
 za mesec . . . „ 10—

Za inozemstvo:

celo leto . . . K 140—
 pol leta . . . „ 70—
 četrt leta . . . „ 35—
 za mesec . . . „ 12—

Uredništvo je v Ljubljani, Frančiškanska ulica šte. 6/I.
 Telefon šte. 360. — Upravištvu je na Marijinem trgu
 šte. 8. Telefon šte. 44.

Izhaja vsak dan zjutraj.
 Posamezna številka velja 60 vin.

Vprašanjem glede inseratov i. dr. se naj priloži za odgo-
 vor dopisnica ali znamka. — Dopisi naj se frankirajo. —
 Rokopisi se ne vračajo.

JUGOSLAVIJA

Na pismene naročbe brez
 pošiljate denarja se ne
 moremo ozirati.

Novi naročniki naj pošiljajo
 naročnino po nakazilu.

Oglašje se zaračunava po
 porabljenem prostoru in sicer
 1 mm visok ter 65 mm
 širok prostor za enkrat 1 K,
 za večkrat popust.

Italija bi rada londonsko črto in Reko.

Beograd, 6. febr. (Izvirno poročilo.) Kakor poročajo iz Pariza, pričbujejo francoski listi noto italijanske vlade kot odgovor na jugoslovansko odklonitev ultimata. Nota povdarja, da je odklonitev jugoslovanske vlade sestavljena ne-odkritosrečno in da se ogiba bistvenih točk. H koncu izjavlja, da se smatra italijanska vlada popolnoma za upravičeno, da brez vsega

drugega izvede londonsko pogodbo. Vendar pa hoče, da ne onemogoči popolno sporazuma, še počakati in je slejkoprej pripravljena za kompromis. V slučaju pa, da pride do izvedbe londonskega pakta, izjavlja vlada že vnaprej, da s tem še nikakor ne bi priznala Reke Jugoslaviji. O pripadnosti Reki da bi bilo potreba i v tem slučaju razpravljati.

Jadransko vprašanje v italijanskem parlamentu.

Trst, 6. (Izvirno poročilo.) Novoizvoljeni italijanski parlament je začel takoj po svoji otvoritvi razpravljati o jadranskem vprašanju. Proti splošnemu pričakovanju vlada še ni podala nikake izjave. Socialisti in

nekateri manjše skupine napadajo vlado. Sen Benelli je nečuvno napadel Wilsona. Časopisje in javnost sta s potekom razprav skrajno nezadovoljna.

Pogajanja za portfeje.

Beograd, 6. (Izvirno poročilo.) Razgovori, ki jih vodi po naročilu regenta predsednik nar. predstavništva dr. Pavlovič z opozicijskimi strankami, so prispeli tako daleč, da so vse stvarne ovire odstranjene. Opozicijske skupine so v glavnem pristale na vladne predloge, zlasti na zahtevo naj razpravi narodno predstavništvo, ko se zopet sestane, samo o zunanjepolitičnih vprašanjih, zlasti jadranskem, in o volilnem redu za novo predstavništvo. Čim bi bil ta program izčrpan, se ima predstavništvo razpustiti.

Sedaj se vrše pogajanja le še o osebah, ki naj vstopijo v koncentracijsko vlado. Z Jugoslovanskim in Narodnim klubom pogajanja ne bodo posebno težka. Radikalci pa še vedno vztrajajo na stališču, da morajo dobiti ali predsedstvo ali notranje zadeve, in pa, da mora Pribevič na vsak način odložiti notranji portfelj. Ker se zdi, da demokrati na te zahteve ne bodo pristali, je mogoče, da pride do rekonstrukcije vlade brez radikalcev.

DR. KOROŠEC HOČE V VLADO.

Beograd, 6. (Izvirno poročilo.) Listi poročajo, da so izjavili tako dr. Korošec sam kakor tudi razni drugi člani njegovega kluba, da se ne strinjajo z zahtevami srbskih radikalcev glede rekonstrukcije vlade. Korošecva skupina je mnenja, da je pri današnjem političnem položaju koncentracijska ali vsaj koalicijska vlada neobhodno potrebna, zato je pripravljena stopiti vanjo, če treba tudi brez radikalcev.

ZAMENJAVA AVSTRIJSKIH KRON SE JE PRIČELA.

LDU Beograd, 5. Dne 3. t. m. se je pričela zamenjava kron za nove kronsko-dinarske novčance. Za sedaj se izvede ta naredba samo tam, kjer krona ni bila zakonito plačilno sredstvo.

D' ANNUNZIJEV ZAUPNIK ARETIRAN.

Trst, 6. febr. (Izvirno poročilo.) Danes je bil v neki tukajšnji kavarni aretiran D' Annunzijev zaupnik Nino Daniele, ki je prišel sem kaj nabirat prostovoljce. Ker zasleduje Daniela policija že dolgo časa radi navadnega zločina, je bil takoj aretiran in odpeljan v zapor.

POBUNA V ITALIJANSKI MOR-NARICI.

LDU Trst, 5. Moštvo in častniki italijanskega brodogradila, ki je bilo poslano proti Reki, se je na širnem morju pobunilo ter izjavilo, da raje preide k d' Annunziju, kakor da bi oddalo en strel na italijansko mesto. Poveljujoči admiral je potem eska-dro odpoklical v Jakin, kjer so jo navdušeno sprejeli.

Kdo je nasprotnik?

Notranji nasprotnik je skoraj ravnotako škodljiv, kakor zunanji. Proti Lahu si bomo že sami pomagali, če bomo spretni in na zunanji moči. Če bomo pa kakor drevo, ki ga gloda črv, ali kakor jetična pljuca, bo tudi zunanjemu sovražniku lahko.

Zlasti obmejni Slovenci jasno vidimo, kam vodi slepo, gluho in strastno strankarstvo. Vidimo, da ni v srcih samopašnih in zaslepljenih nobene razlike med 1914. in 1920. in da se je izpremenilo največ samo na zunanji. Na znotraj so ostali jednaki in sedaj so med nami, kakor pobeljeni grobovi in smrdijo do neba.

»Jugoslovanska« socialna demokracija je stranka, ki išče samo sebe in se ne more nafti. Pred vojno in med njo je bila privesek dunajske socialne demokracije (s katero združuje še sedaj tesne stike), in je podpirala oficijelno politiko na Dunaju. V prepiru z drugimi so socialdemokrati radi kazali na sebe: »Glejte nas, čisti smo.« Pa ni res. Oni, ki bi morali biti proti vojni in proti avstrijskemu tiranstvu, so izdali delavstvo in izdali so ne samo jugoslovansko delavstvo, marveč proletarce vseh dežel. Izdali so nas in Čehe, Nemce in Mažare, Poljake in Lahe, in glasovali so za prve avstrijske vojne kredite in za vojno. S tem so samo posnemali nemško socialno demokracijo v rajhu, ki je tudi tako dobro delala, da je bil Viljem v priznanje rekel: »Ich kenne keine Parteien mehr, nur Deutsche.« Pozneje, ko je socialna demokracija v Avstriji že bila v opoziciji, ker je videla, da sicer izgubi vse, — takrat ni niti eden iz njihove srede sodeloval pri podzemelskem delu proti Dunaju, pač pa so pod vodstvom Rennerja, ki je mislil, da pozna zdravila za vse bolečine, pomagali Czerninu in se z njegovo vednostjo in pomočjo vozili v Stockholm na posvete, ki bi naj škodovali Antanti in vzdržali Avstrijo.

Ne rečemo, da so naši socialdemokrati imeli t a n a m e n. Toda niso pač drugače mogli, ker je bilo njihovo politično mišljenje in delovanje zavezano že od nekdaj. Tako dolgo so trebili sebi in drugim, da narod ne pomeni nič, tako dolgo so zabavljali na rodoljube, da so s tem načelno zanikanjem vsega dobrega okužili sebe, svojo stranko in svojo okolico in da se niso mogli več dvigniti iz svoje jetike, ki se jih je prijel. In takšni so ostali do danes. Radi bi bili istočasno odločni marksisti in praktični delavci, radi bi sedeli v ministru, nakupovali zadrugi, deželi vladi, velikih bankah in direktajah,

in istočasno bi radi razbičali in pridigali komunistični manifest ali pa vsaj sklicevali velike protestne shode prot lastni vladi. Zato so si razdelili delo. Nekteri med njimi so ministri, drugi bankirji, tretji trgovci, četrti poslanci, nekateri so vodje in govorniki na protestnih shodih in strokovni tajniki, drugi so pa izdani zapuščena množina, za katero se nihče ne briga in ki trpi in se udaja štrajkom in komunističnim sanjarilam ter škoduje državi pri živcu, ne da bi delavski sloji s tem kaj dosegli. Na eni strani se shajajo generali brez vojske, na drugi pa čete brez vodstva, razočarani nad »organizatorji«, ki jedno pridigajo, drugo pa delajo. Med socialdemokrati samimi danes niko ne ve, kaj ta stranka hoče, nikdo več ne vpraša za načela. Občna je želja: Zmagati pri volitvah, imeti veliko stranko, brez ozira na to, da stranka ni sama sebi cilj, ampak le sredstvo za višje namene, za vodstvo občine in države tako, da imajo od tega korist vsi državljani! Toda mar je socialdemokratom za državo! Niti je mar za stranko, in vdrjem niti za njo, ampak zase. Takšen je polčaj.

Nemci in boljševiki so začutili, odkod pihata veter in so takoli porabili priliko. Zato danes ni več pravega slovenskega delavca med socialdemokrati, ampak trumoma izstopajo, tam pa puščajo poleg generalov le še nemškutarje, demagoge, stare konzumarje in takozvane strokovne tajnike i. t. d. V Trbovljah nimajo vpliva, v Hrastniku in Zagorju odhajajo delavci razočarani od njih, na Jesenicah je že zdavnaj nastopila ločitev na levo in desno. V Kočevju in Mariboru, na Jesenicah in na Koroškem so med socialdemokrati največji nemčurji, ki jim le delavec vsledno, samo, da se bore še sedaj proti »bindšarjem«.

Socialdemokratska stranka je popolnoma odrekla. Sposobnejši, ki se ne strinjajo s hujškanjem Kopača in drugih, ali molče, ali opravljajo svoje uradne posle, nekaj časnikarjev se trudi v potu svojega obraza, — zama! Ne gre in ne gre, ker iti ne more, ker le dvoino lice stranke nekaj nepoštenega. Jediní vspeli stranke leži danes v tem, da je pomagala do moči zabavljacem, da hujška ljudi na slepo in gluho in brezmišeln »protestiranje«, čeprav sami ne vedo, proti čemu. — in da je zonet oživila terorizem od zdoj in poživila nemškutarijo.

To delo je pa — in lepe besede tu nič ne izpremenijo — naperjeno pro-

ti interesu delavca, proti narodnemu interesu. Organizacije delavca so oslobile vsled nepoštenega postopanja stranke, naša moč je manjša, namesto da bi bila zrasla, in naša narodna misel je zopet v nevarnosti.

V nedeljo poidejo, da protestirajo proti volilnemu redu, čeprav imajo sami tri ministre, ki ga pomagajo delati. In pri tem jim ne narekuje tega protesta proti samim sebi razredna zavednost, ampak upanje, da bodo v jedri ali drugi občini dobili kakšnega občinskega svetovalca več, čeprav Nemca.

V nedeljo bodo protestirali, mi pa pravimo, naj bi protestirali raje proti sebi in naj bi nehali z rovarjenjem, naj bi se začeli brigati res za delavske in ljudske interese — če morejo. Ker pa tega ne morejo, nočejo, bomo opravili to delo mi, in vse, kar je pri nas resnično socialistično in demokratsko in narodno, pojde z nami.

Težko vprašanje.

Vsako je sicer čutil, da bo prišel vsled svetovne vojne tudi problem Indije na dnevni red, da pa bo prišel tako hitro, tega ni najbrže slutiti niti Kitchener, ki je zasrnel kakor začaran že avgusta 1914. na Vzhod in ni mogel nikdar prav gledati na Francosko. Umetnost vladalca, da lahko zapoveduje nad vladanimi, obstoji ponajveč v tem, da mu da čutili svojo superiornost in obdrži njemu nasproti nekaj nimb. Da je zgubil parijske precej tega respekta v Flandriji in ob Marni, ko sta bežala z gospodarjem z združenimi močmi pred Nemcem, je jasno in pričakovati je bilo, da bo dal sin Vzhoda prej ali slej guška temu svojemu občutku na nedvoumen način z dejanji. In znamenja so tu, ki kažejo, da se že začne prvo dejanje te igre, dasi ni vzraslo to gibanje v Indiji, ampak je prišlo iz Moskve.

Anglež ni sarnvinik in ne zgubi glave za vsako malenkost, zato jim ne gre tudi to gibanje preveč na živce, čeprav bi imelo katastrofalne posledice za Anglijo, če bi se res začelo. Angleži so prepričani, da bodo gibanju kos, zediniti se ne morejo samo glede načina postopanja. Vojni minister Churchill, ki je videl na lastne oči Kitchenerjeve koncentracijske tabore v burski vojni, hoče posnemati nekdanjega moža najtrše roke v Angliji in nastopiti s silo proti ruskim in indijskim boljševikom. Lloyd George pa je mnenja, da bi se dala spraviti ta sitnost s sveta na ta način, da bi se čisto navadno sklenil z ruski boljševiki mir, ki bi morali izjaviti, da se ne bodo

Ko je razpadala Avstrija.

(Dalje.)

V. Nevidna šifrirana pisava. Dvorna knjižnica je omogočila špionažo proti Avstriji.

Ahčin se je nastanil v Curihi kot trgovec iz Rusije. S šefom ruskega špionažnega oddelka na Francoskem, grofom A., ki je pripomogel Ahčinu, da je prišel v Svico, se je domenil, da mu da na razpolago vse vesti vojaškega, političnega in gospodarskega značaja od svojih prijateljev na Dunaju. Zavračal je nagrade, ponudene mu od Rusov, ker je delal le iz političnih motivov, da pomaga zrušiti Avstrijo. Njegov ideal, bojevati se proti Avstriji je bil s tem dosežen. Rus, ki ni bil vaju na takšen idealizem, se je kar čudom čudil.

Svoj prihod v Curih je Ahčin sporočil na Dunaj s tem, da je poslal Bregarju več ruskih časopisov, med njimi »Novoje Vremja«, v slovenščini pisano »Jugoslavija« itd. Pred odhodom Ahčina z Dunaja sta se namreč zedinila z Bregarjem, da

bosta korespondirala na ta način, da si pošiljata tiskovine, popisane z nevidno kemično pisavo. Da postane ta pisava vidna, je bilo treba dotični list, na katerem je bilo pisano, segreti nad svetilko, ali ga polikati z gorkim likalnim železom ali pa ga pregreti v cevi štedilnika.

Z nestrpnostjo in veliko rado-vednostjo je pregledoval Bregar prvo pošiljatev, ki je obstojala iz kakih 10 časopisov. List za listom je grel nad lučjo, gladil z likalnikom ali »cvrl« v štedilniku; na 6. ali 7. časopisu končno se je zapazila pisava. V tem pisanju je Ahčin sporočil samo to, da je došel v Svico, ter je naznanil svoj naslov in, da mu bo 5. januarja 1917 odposlal zvezek revije »L'hebdomadaire«, ki bo vseboval daljše poročilo.

Na pošilki omenjenih časopisov je Bregar opazil, da jih je policija dobro pregledovala in da mu je iz njih marsikaj zmanjkalo. Upravičeno se je tedaj bal, da pride dunajska policija prej ali slej na sled, ako bi dobival redno mesečno eno ali več pošiljatev knjig iz Svice. Policiji je bilo dobro znano, da privatniki, ki med vojno naročajo knjige iz Svice, tega ne delajo iz znanstvenih interesov ampak iz drugih nagibov, ki

Avstriji niso bili baš koristni. Da torej odvrne sum od sebe, skušal je Bregar dobiti dunajskega knjigarja, na katerega bi dohajale Ahčinove knjige iz Svice. Hodil je od knjigarja do knjigarja, a vsi so ponudbo odklonili. Po dolgih poskusih pa se je vendarle posrečilo dobiti tako mesto na Dunaju, ki je bilo upravičeno nabavljati si knjige iz Svice oziroma v drugih nevtralnih državah in to celo brez cenzure.

Dvorna knjižnica je namreč ustanovila poseben oddelek, ki se je bavil samo s knjigami, ki so pisale o vojni. Ta vojna zbirka dvorne knjižnice si je bila izposlovala pri najvišjem mestu vojaške cenzure dovoljenje, da smejo prihajati knjige iz nevtralnih držav na njo brez vsake cenzure.

Bregar je imel k sreči v dvorni knjižnici znanca, ki je imel ožje stike z vojno zbirko. Pri njem si je sprositi, da mu daje knjige gotove vsebine, ki pridejo iz Svice, na razpolago. Sicer ni bila stvar ravno lahka, kajti iz Svice je prihajalo v omenjeni oddelek dvorne knjižnice na tisoče knjig; predno seje našla prava knjiga, je bilo dovolj muke in iskanja. Vendar je stvar tako do-uro uspevala, da so se našle vsi

knjige, poslane od Ahčina, izvzemši jedno samo.

Tako je mogel dobiti Bregar poročila iz Svice, ne da bi jih mogla zaslediti cenzura. Korespondenca iz Svice preko dvorne knjižnice je imela tudi to prednost, da se tem potom prišle knjige v 4. ali 5. dneh, med tem ko je trajala pošta skozi cenzuro navadno najmanj 14 dni.

Korespondenca vendar še ni bila s tem tako urejena, da ji policija nikakor ne bi mogla priti na sled. Dobivanje iz Svice je bilo urejeno, dajanje pa še ne. Kajti knjige, katere je imel pošiljati Bregar v Svico, so šle preko cenzure, ki jih je včasih do pičice natančno preiskala. Opasnost je bila tedaj velika, da policija v eni ali drugi knjigi zasledi korespondenco.

Med vojno so bili v Avstriji za pošiljanje knjig v inozemstvo približno takile predpisi: knjige je smel pošiljati principijelno samo knjigotržec. Vsaka knjiga se je cenzurirala ne le glede svoje vidne prvotne vsebine, ampak so se med pošiljati napravile sem in tje preizkušnje, ali niso morda popisane z nevidno pisavo.

Šef vojaške cenzure je bil Bregarjev znanec. Naravno, da mu Bre-

gar ni mogel predlagati, naj pusti knjige nepregledane preko meje. Pač pa ga je pregovoril, da je sprejel v cenzuro nekega drugega prijatelja, o katerem se je vedelo, da bo storil za domovino vse, kar je v njegovi moči in da mu bo veselje topitati naredbe, ki jih je izdala Avstrija v svojo obrambo. Ta prijatelj je torej po Bregarjevi intervenciji lepega dne sedel v cenzuri in »cenzuriral« tudi njegove knjige, namenjene Ahčinu.

Ali tudi sedaj ni bila opasnost še pri kraju. Poleg cenzure je obstojala še druga višja cenzura, do katere naši znanci niso imeli dostopa.

Knjige so se pošiljale Ahčinu na ta način: Knjiga, ki je bila iz takega papirja, na katerega se je dalo dobro pisati z nevidno pisavo, se je kupila pri kakem knjigotrcu. Ko je bila pripravljena (popisana z nevidno pisavo), je šel eden zopet k istemu knjigotrcu ali pa h kakemu drugemu knjigotrcu, kupil pri njem še nekaj knjig in prosil, naj vse skupaj pošlje na Ahčinov naslov. Pri ponavljanju te procedure je bila potrebna zopet večja previdnost. Zato se je vzelo par zvezkov kake patri-otične brošure z dobrim napriem za nevidno pisavo, jih popisalo in

vtikali v notranje razmere angleške. Katero mnenje bo zmagalo, je težko reči. Ko je nastal nekakšni spor ravno zaradi Indije med Curzonom in Kitchenerjem, je podlegel Kitchener, četudi ga je obdajala slava zmage nad Mahdijem. Seveda, takrat je imela Anglija par divizij redne vojske, danes pa je tudi kontinentalna velesila, zato je prav lahko mogoče, da zmaga v tem slučaju vojak nad politikom.

Kaj bi pomenila za Anglijo izguba kolonij, zlasti Indije, se ne da niti predstavljati, kajti primera za to ni v Evropi. In tudi če bi zmagal Lloyd George a bi se pozneje pokazalo, da ne vodi ta metoda k uspehu, bo nastopila Anglija v Indiji z vso svojo hladnopreračunano krutostjo, proti kateri so bila Kitchenerjeva grozodejstva nad Buri le medel odsev. Angliji gre za življenje, ki ga bo dala samo — za življenje.

Joso Jurković.

Poljska in Rusija.

Poljska je ogrožena od vseh strani. Pokrajine, ki jih je dobila od Nemčije, so v veliki meri naseljene s nemškimi življenji, ki se razvijajo in bo v bodoče še bolj razvil irendent, ki bo konsolidacijo Poljske stalno ovirala. Isto je z močnimi ukrajinskimi manjšinami, katerih ne bodo nikdar ukrotili, kajti znano je, da so Ukrajinci smrtni sovražniki Poljakov. Kako je z Belo Rusijo, od katere bi Poljska tudi rada odtrgala gotove dele, še pri tamkajšnjih katoličnih razmerah ni dovolj jasno. Na jasnem si niso Poljaki niti s Čehoslovasko.

Navzlic tem skrajnim neugodnim razmeram se je jela Poljska pripravljati na vojno z rusko sovjetsko republiko — seveda pod pritiskom in gotovo tudi vsled lepih obljub antante, ki bi rada ugonobila boljševizem brez lastnih žrtv.

Sovjetska vlada je na podlagi nameravane poljske ofenzive proti boljševikom ponudila Poljski mir. Poljska ni na to pod vplivom antante niti odgovorila. Nato je izročila sovjetska vlada poljski vladi izjavo, v kateri pravi, naj se Poljska končno odloči. Med drugim stoji tudi v izjavi, da Rusija nima proti Poljski nobenih agresivnih namenov in da ji popolnoma priznava pravico samoodločbe.

Poljsko delavstvo je zaradi tega pričelo sedaj energično akcijo, da prepreči riskantno vojno z boljševiki, ki lahko Poljsko popolnoma ugonobi. Kakor poročajo zadnje vesti, je Poljska — gotovo pod pritiskom poljskih socialistov — ustavila priprave za vojno proti sovjetski Rusiji. Neka druga vest pravi, da je tudi Lloyd George odklonil podpiranje poljske armade proti boljševikom in izjavil, da se ne bo protivil sklepu miru med Poljsko in sovjetsko Rusijo.

Sicer te vesti še niso potrjene, vendar na je misliti, da je vsaj prva resnična, ker Poljska vendar ne bo riskirala za kakšne sladke obljube obstoja svoje države. Res bi mogoče v slučaju popolnega izida vojne z boljševiki pridobila dovolj teritorija, toda ta korist bi bila samo navidezna, ker toliko tujega življa bi mlada Poljska pač ne prebavila lahko. Zgodovina je še vedno pokazala, da so vse nenasiene države propadle. — Tudi v našem jugoslovanskem interesu je, da ostane prijateljska Poljska močna. Močna na ostane le, ako

se spoprijazni zlasti s slovanskimi sosedi in ne gleda preko mej svojega naroda.

Pismo z Reke.

Neki v Mariboru bivači Rečan je prejel od svoje na Reki nahajajoče družine poročilo, z dne 1. februara, ki po svoji vsebini jasno kaže, kako osrečuje d'Annunziojev režim ondoto prebivalstvo. Pismo slove: „...Tukaj se domneva, da se resno pripravlja vojna med Italijo in Jugoslavijo. Tudi d'Annunzio je pričel s pripravi na odpor. Vsi moški so se morali javiti k naboru. Danes se je tukaj raznesla vest, da je prišlo včeraj med Italijani in Hrvatimi v Bakru do resnih spopadov, pri katerih so imeli Italijani 20 mrtevih, Resnico o tem bo pač kmalu mogoče izvedeti. Sam Bog ve, kaj bo še prišlo! Mi smo vsi prepričani, ker pravijo reški Italijanci, da se bodo bili do zadnje kaplje krvi. Zdaj so pričeli na Reki bivačje jugoslovanske državljane izganjati in jih v tem nič ne ovira, ako so dotičniki morda hini posestniki na Reki. Hrane nam bo kmalu zmanjkalo. Zelenjave sploh ni več na trgu, le nekoliko krompirja še dobivamo v aprovizaciji. Riža še dolgo nismo imeli in meso stane — ako nam ga sreča sploh nakloni — po 60—70 reških kron, svinjina pa je celo po 120 reških kron kg. (Omenjeo bodi, da je stalo 100 reških kron do pred kratkim 160 jugoslovanskih žigosanih kron. Op. ur.) Arditi krajejo in ropajo z njim lastno drznostjo, kjer in kar le morejo. V trgovinah se pojavljajo nenadoma in z naperjenimi revolverji izsiljujejo denar. V neki hiši ulice Val Scurigna so vdrli te dni ob polu 7. uri zvečer v trgovino in zahtevali denar. Ko so navzoči v strahu pobegnili na ulico, so mislili roparji, da grede telefonirati in klicati na pomoč. Zato so takoj tekli za njimi, vrgli ročno granato in nato brzo odnesli pete. K sreči ni bilo nobene škode. Premožnejši Rečanom pošiljajo ti junaki grozilna pisma in zahtevajo od njih, da morajo prinesiti na določeno mesto gotovo vsoto denarja. Ako se jim ne ustreže, vržejo bombo proti stanovanju „nepokorneža“ ali pa krajejo iz masnevalnosti celo otroke in jih skrivajo dalje časa. Tudi Ossinack je dobil grozilno pismo in živi v velikem strahu. (Torej celo temu zagrizenemu Italijanu in bratu proslulega reškega „italianissima“ ni prizaneseno! Op. ur.) In taki dogodki se v zadnjem času dan zadnem ponavljajo. Lahko je torej razumeti, kako so ti razbojniki — cvet Italije — tukaj priljubljeni, ko pred njimi ni nihče več varen...“

Za naše ujetnike v Italiji.

Iz dubrovnškega „Rad-a“ (broj 10) zvezo, da so morali, ko je dopel tja v nedeljo 18. januarja prvi transport 3000 jugoslovanskih ujetnikov iz Italije, ubogi trpiti „suhi kakor kostjenjaki, v razcapani obleki in raztrganih čevljih z lesenimi podplatmi. Žolti, zeleni, modri, črni v popačenem obrazu, ki je izgubil človeški izraz“ čakati do torka popoldne na nujno telesno okrepčilo samo vsled tega, ker zanje ni bilo pripravljene ničesar.

To se je zgodilo v Dubrovniku. Čuvalmo se, da ne naprtimo ljubljani podobne sramote. Vrnili sem se

garja se je hotel namreč Bregar pričati, ali ni morda cenzura našla popisane knjige; ako bi jo bila zalotila, gotovo bi bila izvršila preiskavo pri knjigarju.

Meseca septembra 1917 je zopet enkrat Bregar telefonično vprašal knjigarja, kaj je s pošiljavitelj knjig, ki jih je bil izročil v odpravo 2. septembra. Knjigar, ki je bil na telefonu, se je natančneje informiral o knjigah, ki so bile naročene za ekspedicijo in za naslov, na katerega so imele iti. Potem, ko je vse to izvedel, je jako prijazno prosil, naj pride Bregar v njegovo pisarno, da se natančneje pomenita o ekspediciji, češ da nima ravno pri roki dotičnega ekspedicijskega zapisnika. Bregarju se seveda ni nič bolj mudilo, kakor da vrže slušala telefonskega avtomata iz gine iz celice in gleda, da se zgubi brez sledu. Kajti zelo verjetno je bilo, da je policija prišla na sled zadnji pošiljki knjig, in da ga je knjigotrdžec zato tako prijazno povabil v svojo pisarno, da ga tam malo bolj natanko seznani s policijo.

Radl tega sta se Bregar in Grog, katerega poznamo že iz prvih odstavkov, posvetovala, kako se tej nevarnosti v bodoče izogniti. Z ozi-

sam pred nekaj meseci iz italijanskega gostoljublja in vem, kako važnega psihološkega pomena so vsi prvi ur na svobodni domači zemlji. V inostu so nas na kolodvoru gostoljubno sprejeli z ginklivo prijaznostjo, nam ponudili vse, po čemur hrepeni človek po očitni neznosni vojni z laškim ujetniškim transportom, nam podali iz lastne inicijative potrebne informacije, tako da je iz slehernega obličja odsevala radost. Tako so nas sprejeli nemški Tirolci. Prvi vtisi bodo odločevali v marsikaterem. Bodimo si tega svesti in storimo vse, kar je v naših močeh, da bodo naši ujetniki iz naših dejanj čutili bratsko ljubezen, katero jim dolgujemo za njih neizmerno trpljenje, v Dubrovniku so si najubojnejši sloji, delavke, otroci in berači odtegovali od ust, da so pomogli od javnosti zanemarjenim in pozabljenim ujetnikom.

Zato je nujno potrebno, da se prihod vsakega transporta takoj potom čisto in z drobnimi letaki poznani najširšemu občinstvu, ki naj bi se udeležilo sprejema v največjem številu. Poskrbeti je za zadostno in dobro postrežbo, za zadostna okrepčila, za razvedrila in dejansko vsakovrstno pomoč, za takojšnje informacije, in ne najmanj za odkritosrčno ljubeznivost v vsakem oziru.

Razjasnimo jim takoj ob prihodu položaj naše države in vlijmo v njih srce ljubezen do ogrožene domovine. Italijanska surovost in občežvanje z prebivalstvom je utegnulo vzbuditi v marsikaterem neko neugodno razpoloženje. Ne dopuščajmo, da naša malomarnost še okrepi neugodno razpoloženje. Naši ujetniki naj sprevidijo že v prvi svobodni uri, da so občani urejene, gospodarsko silne države, udje demokratične družbe, ki solidarnosti nima samo na jeziku, temveč, da jih čaka v preorojeni domovini dela in veselja prepolna eksistenca in zagotovljena bodočnost.

P. P.

Italijanska zbornica.

V torek se je sestel novoizvoljeni italijanski parlament k prvi seji. Redne parlamentarne razprave pa so se začele šele v sredo. Debata mora biti italijanski vladi skramo neljuba, ker je ukrenila zelo ostre cenzurne odredbe, tako, da prihajajo v svet samo redka in nejasna poročila. Razvidno pa je že sedaj, da se nahaja italijanska vlada pred težko krizo. Najbolj ji stopajo na prste socialisti, ki ji nasprotujejo v notranji kakor v zunanji politiki. Zlasti pobujajo politiko vlade v jadranskem vprašanju. Jadranski problem stoji sploh v centru vseh dosedanjih razprav. Znak za negotovost, v kateri se nahaja vlada, je tudi dejstvo, da si zunanji minister še dosedaj ni upal nastopiti s svojim ekspozicijem in se vrši debata brez vladne izjave. V naslednjem objavljamo poročila, v kolikor smo jih mogli danes dobiti.

Debate o Jadranu.

Trst, 6. februara. (Izvirno poročilo.) Po različnih debatah o nastanjanju vojnih ujetnikov v malarinih pokrajinah je prešla zbornica na interpelacijo klerikalca Corisa o zunanji politiki. Pričakovano se je, da bo podal Nitti tozadevne izjave, kar se pa ni zgodilo. Nato je govoril znani Sem Benelli o Reki. Napadel je Wilsona in dejal, da je napravil iz reškega vprašanja kavarniški koncert. Ta izjava

rom na to, da je bil v vojaški cenzuri zaupnik, ki je sam ekspediral knjige v Svico, je bilo dovolj, ako se ponatisnejo etikete enega ali drugega knjigarja in se prilepijo na paket knjig za Ahčino. Za cenzuro je bilo dovolj, ako je vedela, da knjige pošilja knjigotrdžec. Sklenjeno je bilo torej, da se odpelje Bregar takoj v Budimpešto in da tam natisniti večje število etiket in sicer natanko takih, kakor jih je vporabljala znana knjigotrdžnica Gerold & sin na Dunaju.

Take etikete na Dunaju naročiti je bilo jako opasno, ker bi se moglo pri eventuelnem policijskem pregledovanju ugotoviti, v kateri tiskarni so se tiskale. Tiskarnar pa bi mogel pri konfrontaciji spoznati Bregarja. S tiskom v Pešti je pa nevarnost bila vsaj zelo zmanjšana, sled pa zabrisan.

Ko je bilo vse to izvršeno, ko so imeli zarotniki svojega zaupnika v cenzurnem biroju, ko so imeli ponarejene etikete znanega dunajskega knjigotrdžca, ko so imeli prost dostop do vojne zbirke v dvornih knjižnicah so smeli upati, da jih ne bo zalotila avstrijska policija v njih požrtvovalnem in opasnem delovanju za domovino. (Dale sledi)

je povzročila v zbornici hrup, in Nitti je govornika pozval k redu. Posebno se je zavzemal Sem Benelli za to, da se čimprej zagotovi italijanske meje. Glede Reke je priporočal, naj ostanejo Italijanske čete tam, kjer so bile doslej. (Torej na Reki.)

Za Sem Benellijem je govoril nacionalist Federzoni, ki se je posebno zavzemal za svobodo Črne gore. Zglašal se je nad imperijalizmom Srbije in sklenil z zahtevo, da se mora Črni gori izvajati pravica samoodločbe.

Položaj v vladi.

Trst, 6. (Izvirno poročilo.) Ker niso glede zunanje politike od službene strani podane še nobene izjave, se stranke še niso odločile glede nastopa napram Nittijevi vladi. Ljudska stranka je sklenila počakati tozadevnih izjav v zbornici. Demokrati in liberalci so se o položaju posvetovali pod Cinfellijevim vodstvom, sklenile pa niso ničesar definitivnega. Splošno prevladuje naziranje, da se kabinet ne sme oslabil na predvečer rešitve jadranskega vprašanja. V slučaju pa, da pride do krize, bo Nitti poiskal pomoči pri socialnih reformistih. V tem slučaju bodo imenovani za ministre Bissolati ali Bonomi, ali pa kdo izmed Giolittijancev (De Nicola ali Falcioni). Vsekar pa je pričakovati, da bo po končanem Nittijevem ekspoziciji o zunanji politiki zbornici stavljeno vprašanje o zaupnici sedanj vladi.

Nitti pri kralju.

Trst, 6. (Izvirno poročilo.) Včeraj je bil Nitti od kralja sprejet v daljši avdijenci. Sodi se, da je bil avdijenci povod zunanje-politični položaj in predstoječa kriza v kabinetu.

Komentarji časopisja.

Trst, 6. februara. (Izvirno poročilo.) Italijanski časopisje obširno komentira včerajšnje dogodke v zbornici. Opozicijsko časopisje pravi, da so napravile razprave vtis, kakor da se država nahaja v mnogo slabših razmerah nego pred vojno. Razprave so spadale prej v gledališče kakor v zbornico in so bile politično brezpomembne.

Gospodarska važnost Rusije.

Malo ljudi je, ki se zavedajo, kaj je bila in kaj mora zopet postati Rusija za Evropo.

Pri nas vemo samo to, da se na Ruskem še po starem načinu in prav nerodno gospodari. Malokomu pa je znano, da je kljub svojemu primitivnemu gospodarstvu in obdelovanju polnila Rusija trge vseh bližnjih in daljnjih evropskih držav z žitom. Tretjina žitnih pridelkov je zrastle na Ruskem, odkoder se je letno izvozilo 1.500.000 vagonov žita na vse strani. Posebno lepo je od

Rusije živela Nemčija, ki je z ruskim žitom opitala več deset milijonov prašičev. Za teh 1.500.000 vagonov žita so sedaj evropski trgi prikrajšani.

Krompirja se je izvozilo letno 330—350.000.000 q. Masla približno 60 milijonov kg. Porabili so ga Angličani in Nemci.

Pred vojno je dobavljala Rusija na vsako evropsko glavo po 10 jajec. Izvozila jih je 3 milijarde kosov. V dežele bivše Avstro-ogrsk je uvažala mnogo izbornega medu.

Bogato je bilo stanje ruske žitne. Statistika iz leta 1910. naštevajo 23 milijonov konj, ovac in koza 68 milijonov, prašičev 33 milijonov, goveda 44 milijonov. Rusija je izvozila letno po nizki ceni 40—50 tisoč konj.

In kar je posebno važno: polovico svetovnega pridelka lana je proizvajala ravno Rusija. Polovico njenega lana je šlo v Anglijo, Nemčijo in Avstrijo. Seveda smo potem lahko imeli perilo poceni.

Jasno je torej, da je v interesu Evrope, da se Rusija čimprej vrne k svojim normalnim razmeram, k plugu. Dokler se to ne zgodi, pomikanje ne bo prenehalo.

DEMONSTRATIVNI STRAJK V BEOGRADU.

Beograd, 6. Izvirno poročilo.) Za danes so proklamirali srbski komunisti generalni štrajk v znak protesta proti vladnim odredbam v zadevi boljševskega puča na progl Paračin-Zaječar. Štrajk je uspel samo deloma. Mesto izgleda normalno, železnice večina vozijo, pač pa niso izšli časopisi.

POLITIČNE AVDIJENCE.

Beograd, 6. febr. (Izvirno poročilo.) Regent je tekem današnjega dne sprejel v daljših avdijencah tudi voditelja prečasnih opozicijonalcov, in sicer dr. Drimkovića za Narodni in dr. Korošca za Jugoslovanski klub. Avdijencama se pripisuje velik pomen.

MADŽARSKA MOBILIZIRA PROTI RUMUNJI.

LDU Beograd, 5. „Pravda“ javlja iz Budimpešte: Vlada je odredila mobilizacijo vseh razredov od leta 1890. V mestu so nabiti lepaki in se vrše shodi, ki apelirajo na narod. Vse je namenjeno proti Rumuniji.

MADŽARI NE IZVOLJO HABSBURŽANOV.

LDU, Budimpešta, 4. febr. Ministrski svet je sprejel v vednost ententno noto, ki prepoveduje restavracijo Habsburžanov na Madžarskem, ter je o tem obvestil nadvojvoda Jožefa. Madžarska se je ententni noti uklonila.

Razna poročila.

Bolgarija ratificirala mirovno pogodbo.

LDU Pariz, 6. Bolgarski diplomatski opravnik v Parizu je naznačil svetu veleposlanikov, da je bolgarsko sobranje potrdilo neutlyjsko mirovno pogodbo.

Mobilizacija na Poljskem.

LDU Berlin, 5. Po „Tägliche Rundschau“ poroča „Morningpost“ iz Varšave, da je poljski ministrski svet sklenil mobilizacijo tudi v pokrajinah, ki jih je Nemčija odstopila. Poklicani so vsi moški od 19. do 32. leta. Vzhodno od Dvine zbirajo boljševiki močne čete z artilerijo.

Železničarska stavka na Grškem.

LDU, Atene, 5. febr. Stavka železničarjev na Grškem in v Makedoniji se nadaljuje.

Viljem se sam izroči nemški vladi.

LDU, Rotterdam, 5. febr. ČTU. Haaški listi poročajo: Bivši cesar

Viljem je izjavil nizozemskemu ministrstvu za zunanje stvari, da je pripravljen javiti se sam, vendar ne sovražniku, marveč nemškemu narodu, v čigar roke polaga svoja usodo.

D'Annunzio ne plačuje krojača!

Pariz, 6. febr. Civilno sodišče je danes končalo razpravo proti d'Annunziju, katerega je tožil krojač Poirat. Poirat je s svojočasno napravil d'Annunziju 3 obleke, ki mu jih pa ta ni plačal. D'Annunzio je bil na to obsojen na takojšnje plačanje dolga in poravnavo sodnih stroškov.

Amerika ne da denarja.

LDU Pariz, 4. Novi ameriški zakladni minister Huston je izjavil, da ne bo dovoljeval novih posojil evropskim državam, izvenših one, katerim grozi lakota. Verjetno je, da bo predsednik Wilson soglašal s to politiko.

Gospodarstvo.

+ Tržaška borza in jadransko vprašanje. „Il Lavoratore“ z dne 5. t. m. bilježi, da je dne 4. t. m. tržaška borza bilježila znatno povišanje tujih valut. Švicarski frank je tekom nekaj ur poskočil od 2.85 na 3.05, dolar od 16.60 na 17.90 in celo zvečer na 18 lir. List obenem bilježi kot razlog — kritični mednarodni položaj, osobito glede jadranskega problema. Na borzi so pričakovali tekom dneva z velikim interesom preciznih Nittijevih izjav v jadranskem vprašanju, toda v zadnjem momentu so izvedeli, da ni Nitti podaj glede tega nikake izjave.

+ Tvorilce za kožnate izdelke nameravajo osnovati sarajevski čevljarji. Tvorilca bo preskrbovala vse svoje člane s potrebščinami, ki spadajo v čevljarstvo obrt.

+ Uvoz v Anglijo. Kot poroča naša priv. trgovska agencija v Londonu trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani, je angleška vlada prepovedala uvoz sintetičnih barv, sintetičnih drogert, optičnih stekel in drugega steklenega blaga, porcelana, optičnih instrumentov in raznih kemikalij. Poleg tega je do nadhajnih odredbe zabranjen uvoz hmelja.

Dnevne vesti.

— Dalje služeči podčastniki raznih slovenskih garnizij so že pred mnogimi meseci, nekateri pred letom dni vložili prošnje za povišanje. Vojaška oblast pa je menda njih ponovne prošnje dosledno metala v koš, ker se do danes ni ne eden od prosilcev povišal. Ker se je podčastnike zagotavljalo, da bodo čimprej povišani in jim bo tako omogočena primerna eksistenca, se ti niso pobrigali za civilne službe. Tako pa morajo danes ti reveži živeti s številnimi rodbinami ob neverjetno nizkih plačah — pač pa morajo nositi polno odgovornost za vse, kakor častniki, ki pa so seveda vse drugače plačani. Milo rečeno — prav neprimerno je, da dela vojaška oblast tako razliko med dolžnostmi in pravicami ene in druge kategorije istih stanov. Upamo, da bo vojaška uprava pospešila svoje delovanje v to smer, da bo zadovoljila čimprej tudi tiste, katerim je s svojimi obljubami onemogočila in otežkočila civilne službe.

— Povišanje pristojbin za potne liste in vizume. Naše dunajsko zastopstvo je s 1. februarjem zvišalo pristojbino za izdajo potnega dovoljenja na 10 dinarjev ali 100 avstrijskih kron. Avstrijski konzulat v Ljubljani zahteva za vizum 4.50 K v zlatu, kar znaša po današnjem kurzu 97 jugoslovanskih kron. S temi pristojbinami bo promet med Jugoslavijo in Avstrijo odprt le še za veržnike. Ali ne bi bilo mogoče, da bi obe državi po medsebojnem sporazumu vsaj za ubožnejše sloje določili bolj človeške takse.

— Za tehniški visokosolski fond je daroval g. Biroila iz Zagorja 5000 kron in ne 500 kron, kakor je bilo bilo v zadnjem izkazu pomotoma navedeno.

— Poljski konzul M. Mistat se je vrnil iz Varšave v Ljubljano.

— Nov trik tihotapcev. Tihotapci kateri tihotapijo živino preko demarkacijske črte, so začeli uporabljati rafiniran trik. Pod pretezo, da so kot beguncu kakemu posestniku prignali že leta 1915, ob izbruhu vojne z Italije svojo živino v rejo, dobivalo dovoljenje in potem tihotapijo živino v poljudnih krajih. Tega trika sta se poslužila tudi Primorci Komle in Reja Evgen, bila sta že naložila par volov v vagon, s pravčasno so prišli na to, da so izvoznoznice nepravilno izstavljene. Živino so jima zaplenili.

— Tatvina petroleja. Za časa splošnega prevrata je neko noč na državnem kolodvoru izginilo več sodov petroleja. Tri sode je France Korkal iz Podgorice našel in jih oddal ter petrolej prodal skupno s svojimi tovariši. Pred razsodbo je France odločno zahteval kraljevo pomilostitev, češ, da je kralj Peter že tunjla lanko leto pomilostil vse železničarje, ki so kradli in da je tudi on deležen te milosti. Obsodili so ga na tri mesece ječe.

Komični prizor na glavnem kolodvoru. Zgodovini moramo ohraniti neki komični dogodek, ki se je pripetil za časa velikega prevrata na glavnem kolodvoru. Iz Trsta je dospelo zaupno poročilo o velikanski milijonski pošiljavi podružnice Avstroogrške banke v Trstu na Dunaj. Na kolodvoru je bilo stražam izdano povelje zapleniti te milione. Vse straže, vsi službeni organi so vestno iztakli pri vsakem vlakcu za temi miljoni. Neki narednik je sledil izsledil velikanski zaboj. Vzkliznil je ves radosten in navdušen: »Tu so, dr. mel duš. kristusi!«. Z vneto odpro zaboj. A notri? Brošure za vojno posojilo...

Ljubljana.

— Potrebno pojasnilo. K večernim notici Splošne gospodarske zadruge se nam od člana zadruge pošilja sledeče pojasnilo: Da je Splošna gospodarska zadruga prišla pri Tomažiču pod streho, gre za zasluga izključno g. Tomažiču samemu, ki je vsled nujnega priporočila vlade prostovoljno, da podpre sruščeno zadrugo, odstopil del svojih prostorov. Zadruga se je pa nenadoma bolj razširila, kakor se je to pričakovalo, ter je vsled tega zahtevala tudi še skladišče in pisarno g. Tomažiča. Stanovanjske komisija ji je to priporočila, a proti izrecnemu besedilu na redbe, ki odloča, da se nakazujejo prostori izključno le v stanovanjske, ne pa obratne svrhe. Če bi se bil Tomažič pritožil na nadzorstveno inštanco mesto na rekuzno, bi bil sklep stanovanjske komisije razveljavljen, ker za odjemanje in izdajanje obratnih prostorov stanovanjska komisija ni kompetentna. Vsled tega se je Splošni gospodar-

ski zadrugi svetovalo, naj skuša stvar urediti s poravnavo odnosno sporazumom z g. Tomažičem. Eden izmed funkcionarjev zadruge pa tega ni hotel uvideti na noben način, marveč je poskusil izvesti eksekucijo svoječasne nepravilnega sklepa stanovanjske komisije. Umevno je, da se g. Tomažič sedaj brani z nadzorstveno pritožbo pri poverjeništvu za socialno skrbstvo, in da zahteva v smislu zakona in stanovanjske naredbe razveljavljenje nezakonitega sklepa. Neumestno je v zadevah, kjer gre izključno le za sporazum klicati javnost na pomoč, ker javnost pri tem ne more prav nič pomagati. Naredba pač mora veljati za vsakogar, ali pa imamo anarhijo in samovoljo. Tega seveda nikdo neče in tudi v slučaju Splošne gospodarske zadruge gre za nepremišljenost v tem slučaju.

— Iz mestnega šolskega sveta. O redni seji mestnega šolskega sveta, ki se je vršila v četrtek, dne 29. januarja 1920, smo prejeli sledečo obvestilo: Predsednik proglasi sklepčnost, pozdravi navzoče in odpre sejo. Zapisnikar oglašuje bistvene stvari iz predsedstva, pove, kako da so bile rešene, kar se vzame na znanje. Zapisnik zadnje redne seje, ki se je vršila v četrtek, dne 18. decembra 1919, odobri s brez ugovora. Poročilo šolskega zdravnika dr. M. Rusa o njegovem delovanju in pa o zdravstvenem stanju na ljudskih in meščanskih šolah v Ljubljani v preteklem koledarskem letu 1919 vzame se odobruje na znanje. Zajedno se sklene naprositi višji šolski svet, naj odredi, da se na tukajšnjih ljudskih in meščanskih šolah, kjer dopuščajo to prostori, uvede obvezni nerazdeljeni dopoldanski pouk. Mestni magistrat je pa naprosil, naj poskrbi za to, da se po možnosti vsi sanitarni dodatki po omenjenih šolah tekom prihodnjega polletja odstrane. Nasvetu konference na I. mestni deški meščanski šoli, da se izključi več učencev radi zanikrosti in slabega napredka, se pritrdi in sklene, višjemu šolskemu svetu predložiti poročilo v odobrenje. Določa se tudi, kako je z dotičnimi učenci ravhati. Več prošnji učitelstva za dovolitev daljših dopustov ali pa za njih pojaljšanje je višjemu šolskemu svetu priporočilno priložiti z nasvetom, da jim ugodi. Začasni pedagoški referent Juraj Režek se pokliče v šolsko zdravstveno komisijo kot zastopnik okrajne nadzorovalne oblasti. Poverništvo za socialno skrb, pokrajinski oddelek za zaščito dece in mladine je naprositi, naj v interesu rednega poučevanja telovadbe na II. mestni deški in na pomožni šoli poskrbi nujno za to, da se dnevno zavetišče, ki je sedaj v odnotni telovadnici nastanjeno, preseli v kake druge primerne izvenšolske prostore. Mestni magistrat je naprositi, naj na pristojnem mestu izposluje, da se evakuira I. in II. nadstropje mestnega šolskega poslopja na Erjavčevi cesti št. 19, kjer se nahaja sedaj že poldrugo leto računski oddelek poštnega ravateljstva, ki ovira redni in normalni razvoj treh mestnih šol. Ker se nihče več ne oglašuje za besedo, zaključijo predsednik sejo.

— Mestna zastavljavnica ljubljanskega naznanja, da se vrši 12. februarja redna mesečna dražba v mesecu juniju 1919 zastavljenih dragocenosti in efektov (blaga, perila, obleke itd.) od 3. do 6. ure popoldne v uradnih prostorih, Prečna ulica št. 2. Režitev ali obnovitev zapadlih predmetov je mogoča najkasneje zadnji uradni dan pred dražbo.

— Mestni gospodarski urad Ljubljanski, ima na razpolago v Tivolškem gozdu nekaj velevala (hoste) dobljenega pri čiščenju gozda: katero se bode prodalo na javni dražbi v nedeljo t. j. 8. t. m. od 9.—12. ure popoldne na licu mesta v Tivolškem gozdu.

— Umrl je 5. t. m. v hiralnici sv. Jožeta v Ljubljani g. Ivan Zupančič, sodni oficijal v p. doma iz Novega mesta.

— Na Dolenjski in Izanski cesti je zvečer tema kot v rogu, ker ni električnih svetilk, dasi so včasih že bile. Gospod Zupan je obč. svetniku Likozarju obljubil, kot čujemo, da dá napraviti te luči, pa ostalo je samo pri besedi, kot že velikokrat v podobnih slučajih. Tudi sta ti dve cesti zlasti za pešce v takem stanju, da ljudje hodijo rajši čez travnike kot po cesti. Tako je v moderni Ljubljani.

— Juljska splošna stavka. Trije natakari, Urh V. Lovro V. in Viktor V. so se včeraj morali zagovarjati zaradi hudodelstva javnega nasilstva pred ljublanskim deželnim sodiščem, ker so povodom znane julij-

ske splošne stavke nastopili proti raznim kavarnarjem in gostilničarjem. V zločin jim obtožnica pripisuje nastop v kavarni »Prešeren« in nastop v restavraciji »Union« nasproti ravnatelju g. Fiall. O poslednjem nastopu je bil kot pričča zaslišan tudi neki tukajšnji odvjetnik, ki je uvo doma izrazil, da je sedel na verandi ob »simpatični vodi« in jedel golaž.

— Obsojena sta bila Urh V. na tri tedne in Lovro V. na deset dni ječe. Viktor V. pa je bil oproščen.

— Poljudni list »Zdravje«. Zdravstveni odtsek za Slovenijo in Istro začne v kratkem izdajati ta poljudni zdravstveni list, ki ga urejuje ministrstvo narodnega zdravja v zvezi z Društvom za čuvanje narodnega zdravja v Beogradu. Slovenska izdaja se bo za enkrat tiskala v 5000 izvodih. List izhaja kot mesečnik na 32 straneh in stane na leto 24 K. Mladina vseh šol, vojak in člani Društva za čuvanje narodnega zdravja v Sloveniji.

Maribor.

Dve prireditvi. Mariboru se obeta za ponedeljek 9. t. m. zvečer izreden umetniški užitek. Jurica Tkalcič, znani jugoslovanski violiničist in Ciril Ličar, goriški virtuoz na glasovirju, priredita skupen koncert v gledališki dvorani. Skrbno izbrani vzpored bo nudil Bachove, Haydnove, Smetanove i. dr. lepe umotvore in več lastnih kompozicij Tkalciča. Za prireditev vlada že sedaj živo zanimanje. Za pusti terek pa pripravila celokupno osobe mariborskega gledališča umetniško redoto, ki se bo vršila v gledališču. Vestno in temeljito pripravljanje raznih kabaretnih točk že v naprej jamči za lep večer, poln zabave in vselega razpoloženja. V drugih gledaliških prostorih pa se vrši istočasno od 20. ure naprej ples.

Učiteljsko mesto na pomožni šoli za duševno zaostale učence v Mariboru je zasedel začasnó, po zadovoljivem službovanju in položnem strokovni preizkušnji tudi stalno. Prošnjo naj se vložijo na mestni šolski svet v Mariboru do 18. t. m.

Mestni kino. Kdor res nima zvečer boljšega opravka in ga naključje morda zanesle v mestni kino, lahko najde tam marsikaj zabavnega za očesno pašo. Tako se je mogoče med uvod. slikami predstave diviti se tudi nastopni lepi reklamni, s katero se je dal nekdo ovekovčiti na platnu: »Curia oschessa Resaty in Maseur... Risum teneatis! To namreč ni samskrit, ampak le pohlevno priporočilo mariborskega »kurjenčesnega kirurga«, s katerim se obrača do slovenskega občinstva. Polagoma bo že znal bolje. Do takrat se bo menda tudi lastnik kinematografa, Siega, naučil, kako se glasi slovensko »Ausgang« in dr., kar se še blesti v teh prostorih zastarelega iz preteklega dobe.

Na smrt obsojena rodila otroka. Kakor smo nedavno poročali, sta bili v Mariboru na smrt obsojeni mati in hči, ker sta z vrvo zadušili moža oziroma očeta, ter ga potem obesili, da bi se zdelo, kot da je mož izvršil samomor. Obe čakata razsodbo najvišjega sodišča. Te dni pa je hči porodila zdravega in krepkega dečka.

Celje.

Slovenske Nemke. Slučaj, ki ni slučaj, je zbral v Celju celo vrsto slovenske gospode, ki imajo nemške rodbine ali vsaj nemške soproge. Tako se godi pri nas najvišjim predstavnikom civilne in vojaške oblasti. Dotičnih gospodov, vsled tega sicer ne moremo klicati na odgovor, ker upoštevamo dejstvo, da so morali mnogi izmed njih pod staro Avstrijo živeti v tujih krajih. Na vsak način pa je potrebno, da vsaj računajo z novimi razmerami in skrbje, da se tudi njihove rodbine čimprej prične našemu jeziku. Lahko si mislimo, kako vpliva na našega delavca ali kmetu, ko čuje, da govore visoki gospodje zaradi posameznih nemških dam v družbi tudi danes nemško, kakor včasih, ko je še divjal nemški terorizem.

Protestni shod vojnih invalidov in vdov se vrši 15. t. m. v gostilni Narodnega doma v Celju. Začetek je točno ob 8. uri popoldne.

Sokolski ples se vrši 14. t. m. v Narodnem domu.

Veržniška zalega se je razpasla že tudi po našem mestu. Po vseh hotelih je polno teh pijavk obojega spola in raznih narodnosti. Vse tozadevne odredbe ne pomanjšajo zla. Zdi se nam, da so stroge odredbe samo na papirju, oblasti same pa, postopajo vse preveč mlo.

Prijeta tatila. Politijski nadzornik g. Verčkovnik je zasacil nek-

Franciško Ouzel in Spod. Rudniče pri žepni tatvini ter jo pustil zapreti. Dolgoprstnica je ukradla nekaj denarja in razne druge stvari.

Društvena in uradna obvestila.

Opozorjamo na današnje »Akademijo« ženskega odseka Sokola I. v veliki dvorani Uniona. Po akademiji ples. Sodeluje društveni orkester.

Vsi odborniki krajevnega odbora Narodnega sveta za Ljubljano in okolico se vabijo, da se gotovo udeležijo v soboto dne 7. t. m. ob 20 uri odborove seje v kavarni Zvezda, zadnja soba. Prosi se, da prinesejo s seboj statistične pole.

Primorski sokolski krožek. Občni zbor se vrši neprekinjeno v nedeljo dne 8. t. m. ob 10. uri zjutraj v posebni sobi kavarne »Zvezda«, z že objavljenim dnevnim redom. Ore za važne sklepe; bratje in sestre, pridite vsi! Zdravilo Starosta.

Vaje orkestralnega društva Glasbene Matice. Skupna vaja orkestralnega društva se vrši vsak ponedeljek ob 8. uri zvečer v dvorani filharmonskega društva. Posebne vaje se vrše za čelo in kontrabas vsak torek ob polu 6. uri v sobi Glasbene Matice št. 1, za violo vsak četrtek ob polu 6. uri v sobi Glasbene Matice št. 12, za I. violino vsak petek ob polu 6. uri v sobi Glasbene Matice št. 12, za II. violino vsako soboto ob polu 6. uri v sobi Glasbene Matice št. 12.

Prof. kandidatoma in filozofom. Do dobimo pregled o naraščanju proforskega stanu, prosil višji šolski svet v Ljubljani vse absolvente filozofskih študij, ki se nameravajo posvetiti učiteljski službi na srednjih šolah in učiteljskih, da javijo svoj naslov višjemu šolskemu svetu v Ljubljani z natančno označbo skupin, za katero se pripravljajo na izpite. Istotako se pozivajo tudi vsi dijaki, ki študirajo na filozofskih fakultetah, da viš. šol. svetu javijo svoje ime in označijo svoje študijske skupine.

Podporno in pravovarstveno društvo državnih uslužbencev za Slovenijo in Ljubljani vabi tovariše člane na redni mesečni sestanek, ki bode v nedeljo dne 8. svečana ob 3. uri popoldan v običajnem lokalu Sv. Jakoba trg št. 8.

Akad. društvo »Jadrana«. V soboto ob 16. uri otvoritev gospodarskega kurza, poprej pa kratka seja glasbenega odseka. Polnoštevilno!

Splošno slovensko žensko društvo ima v nedeljo 8. t. m. ob 4. uri popoldne na magistratu svoj redni občni zbor.

Fantovski ples prirede šentjakobski fantje v soboto 7. februarja ob 8. uri zvečer v vseh prostorih gostilne pri Kavčiču na Privozu v prid šentjakobski ljudski knjižnici.

Narodna socialna zveza priredi v nedeljo zvečer v vseh gornjih prostorih Narodnega doma veliko predpustno zabavo. Spored je raznovrsten in bo vsem posestnikom omogočil čim najprijetnejšo zabavo. Vstopnina 6 K.

Litija. Jurij, v nedeljo ob 10. se vrši v predilniških prostorih občni zbor Nar. soc. zveze.

Sokol v Mozirju priredi danes zvečer v hotelu Ilirija sokolski ples. Čisti dobiček je namenjen za zgradbo sokolskega doma.

NSS.

Podpora v bolezni in brezposelnosti. Izplačuje Narodno-socialna Zveza svojim članom v prav izdatni meri. Tekom lanskega leta se je izplačalo nad 30.000 K podpor. Da se omožijo tudi izredne podpore, za to nujno rabi NSZ močan podporni fond. V svrhu ojačenja podpornega fonda priredi NSZ v nedeljo dne 8. t. m. veliko predpustno veselico, katere čisti dobiček je namenjen istemu. Priprani smo, da bo ljubljansko občinstvo upoštevalo plemeniti namen nedeljske prireditve NSZ in se predpustne veselice udeleži v velikem številu.

Shod v Hotiču pri Litiji sklicuje NSS za jutri, v nedeljo ob 3. uri popoldne v gostilni Pavlihat. Dnevni red: Občinske volitve.

Somišljenikom NSS v poljanskem okraju naznanjamo, da sprejema član tajnik krajevne organizacije tov. Vojska vsak dan od 14. do 16. in od 18. do 19. ure na Poljanskem nasipu št. 10 priliče, desno.

»Bratstvo« izobraževalna organizacija se po sklepu načelstva NSS zopet oživi. V tovrstno naj vse politične in strokovne nar. soc. organizacije širom naše domovine izvolijo posebne odbore, ki se bodo pečali izključno le z izobraževalnim delom. Socializem brez kulture je nepopoln.

Ustanovno zborovanje krajevnega organizacije NSS za kolizejski okraj v Ljubljani se je vršilo v sredo dne 4. t. m. v restavraciji »Novi svet«. Tov. Juvan otvoril zborovanje in podala poročila pripravljalca odbora. Nato poročila o političnem položaju in bližajočih se občinskih volitvah. Govorila sta še tov. R. Est in tov. dr. V. Peterlin. Pri nate se vršile volitvah je bil izvoljen predsednikom tovariš Josip Ambrožič in v odbor sledeči tovariši: Ludovik Tratina, Beseljak, Ilesič, Jenko ml., Juvan, Lavrenčič, Jeras, Podbevšek, Železnik; kot pregledovalca računov tov. Pilverič in I. Nedved. Kot odposlanec v stranki izvrševalni odbor se izvoli tov. J. Ambrožič. Pri točki slučajnosti so še govorili tovariši Est, Kovač, Podbevšek in Lavrenčič nakar tov. Ambrožič s pozivom na vztrajno delo, zaključil ob 10. uri ustanovno zborovanje.

Zagorje ob Savi. Nar. soc. delavstvo priredi v nedeljo, dne 8. februarja veselico z bogatim sporedom. Sodeluje tudi dramatični odsek »Glasbenega društva«, ki uprizaro operetko »Potepuh pred sodiščem. Začetek veselice ob 19. uri.

Sport in turistika.

Ljubljanski šahovski klub naznanja, da priredi v soboto dne 7. II. t. I. točno ob pol 9. uri zvečer naš prvak, sloviti šahovski mojster prof. dr. Milan Vidmar simultansko šahovsko produkcijo. K polnoštevilni udeležbi vabi odbor vse prijatelje šaha. Vstopnina prosta!

Lj. Šahovski klub. Turnir ljublj. šahovskega kluba v kavarni Evropa. Sedmi dan. Dobiti se Ferjan proti dr. Čadežu, Poljanec proti Kragelju. Toraš proti inž. Vagaži. Kaliterna proti Albertu. prof. Vagaža proti dr. Pucu. Dolenec se je v pravem spoznanju, da ne more premagati močnejšega nasprotnika, zabarikadiriral za svojimi kmeti in stvaril nepristopen položaj. Vendar je Zupančič našel slabo točko, jo v koncentričnem napadu prodrl in zmagal. Stanje po sedmem dnevu: Poljanec 7, Ferjan 6 (1), Zupančič 5 (1), dr. Čadež, Toraš, prof. Vagaža 4, Kaliterna, dr. Puc 3, Kragelj 2, Albert, Dolenec, inž. Vagaža 1.

Gledališče.

REPERTOAR MARIBORSKEGA GLEDALIŠČA.

V soboto 7. t. m. »Masan Agnca«. Izven. (Novi kostumi in nove kulise.) V nedeljo 8. t. m. popoldne »Revček Andrejček.« (Ljudska predstava.) Zvečer »Tekma.« (Uradniška predstava.) V ponedeljek 9. t. m. velik koncert prvega jugoslov. čelista Tkalciča, katerega spremlja na klavirju virtuoz Ciril Ličar.

Bohème. Reprize te lepe Puccinijeve opere so mi pustile istotako medel vtisk kot premijera. Pohvalno moram omeniti le to, da je g. L. v ar pri uradniški predstavi tle in za to dobro pel vlogo Marcela in da je g. P. v h v prvem dejanju govoril mesto pel, kar bi bil lahko storil že pri prejšnjih predstavah.

Izza kufca. O. Rumpel je težko obolet in repertoar ne more nikamor naprej. Saj imamo vendar še koga, ki bi pel vlogo Lotarja v »Mignone« in povodnega moža v »Rusalki«. Kaj pa je z novim baritonistom, ki je že tri mesece v Ljubljani in še ni nikoli nastopil? Pravijo, da ga nista anjažirala niti konzorci niti ravnanstvo. Morda ga je pa Habič? — Zakaj ne študirata eno vlogo istočasno dva solista, da bi v slučaju bolezni prvega lahko drugi pel in ne bi bilo treba spreminjati repertoarja? Kako to, da kapelnik Ungert še do danes ni smel dirigirati nobene opere? Kaj je delal Periš mnogo mesecev? Treba bo temeljite remedure. Komaj čakamo, da bo gledališče podržavljeno in upamo tudi — urejeno. Nas, ki v gledališču gledamo vsak dan te neznosne razmere, mora boleti srce.

Iz umetniških krogov se nam piše: Naše gledališče bo v kratkem podržavljeno in konzorcij pojde v zaslužni pokoj. Iz Belgrada pride Nušič, ki mu je poverjeno imenovanje intendanta. Kdor pozna praznosne razmere, ki v zadnjem času vladajo v gledališču, bo rad iskreno želel, da dobimo intendanta, ki bo znal vse potrebno ukreniti za odpravo raznih nedostatkov. V interesu napredka naše prve kulturne institucije opozorjamo vse merodajne kroge, ki bodo pri menovanju lokalni, da zastavijo ves svoj vpliv za imenovanje intendanta, ki bo v resnici zmožen voditi naše gledališče. Krjavljenja in šarlatanstvo je za enkrat dovolj.

Izdajatelj in odg. urednik A. Pesek.

Za milijoni.

OSEMNAJSTO POGLAVJE

Ko je umetnik drugo jutro prišel k zjutru, je našel poleg krožnika pisemce. Bilo je od gospodične Aspinwall, ki mu je sporočila, da je prosila svojega prijatelja gospoda Morrisa za natančen popis zunajnosti onega tujega, s pismom njej priporočenega gospoda. Umetniku je bilo to zelo prijetno in ga je pripravilo do sklepa, da se zdaj Byrda ne obvesti o tem, kar se je pripetilo, temveč da hoče počakati na odgovor iz Clevelanda, predno se odloči za nadaljne korake. Če bi pa po kakih znamenjih spoznal, da preti njegovi izvoljenki nevarnost, hoče brzojaviti.

Z vrta gospodične Aspinwall so prihajali veseli glasovi in slišalo se je trkanje kroketnih krogel. Zanj zadosti povoda, da je hitel tja na jutranji obisk.

Travniki je kazal živo, pestro sliko. Bele obleke dam na mehki, zeleni travi v ljubkih kretanjih, vse živahno vrvenje je imelo nekaj zelo privlačnega za mlado srce. On pa je videl le dve posamezni osebi pod bližnjimi drevesom, moža z izrazitimi, prikupljivimi potezami in deklico, vesela žarečo, obraz in kretanja izražata radost. Njegov temec iz Clevelanda

ni trafil časa.

Hamilton Degraw ni mogel prikriti svoje jeze, zato se je raje oddaljil. Kaj naj počne tukaj sredi vesele družbe pri neskončno dolgočasni igri? Če se je ona mogla tako smehljati temu človeku, po njegovi včerajšnji prošnji, potem ni bila tista plemenita žena, kakor jo je on smatral, potem tudi oni čut zanj ni bil tak, kakor si ga je on razlagal. Zanj je bila hinavka, hotel jo je zapustiti. Toda žal, — ni se mogel odtrgati, to je spoznal takoj po prvih korakih. Lažnjiva ali zvesta — ljubil jo je, in ni je mogel brez varstva prepustiti zapeljivi sili tega zagonetnega tujca.

Sredi travnika je sedel na klop, razgrnil knjigo za skice, kakor da bi hotel slikati prizor, ki se mu je odkrival pred očmi.

Čez nekaj časa je zaslišal poleg sebe smejajoči glas: »Prazen list, gospod Degraw? In upala sem, da najdem na njem v ozadju hišo in drevesa in pred njim vso družbo. Kako razočaranje!«

Ozrl se je. Najživahnejše in najgovornejše dekle iz vrste gostov je stalo tih poleg njega in ga ogledovalo z očitajočim izrazom. »Dobro jutro, cenjena gospodična. Vi želite videti podobno? Takoj sem vam na uslugo.«

S par drznimi črtami je napravil obrise prevzetnega moškega obraza. »Kdo je to?«

»Vaš soimenec iz Clevelanda, mislim,« je odgovorila nagajivo. »Zelo je podoben skici, toda niste se mu posebno laskali.«

»To prepuščam damam,« je resno odgovoril, zaprl knjigo, vstal in sledil veseli deklici na igrišče, kjer so ga z veseljem pozdravili. Ne da bi se ozrl na svojega tekmeča, je pristopil k gospodični Aspinwall in njej posvečal vso pozornost. Ko je signorina zapazila, da jo je prejšnji oboževatelj zapustil in se ji vse jutro je toliko približal, kolikor je to zahtevala vladnost, je postala nemirna. Počasi se je spet pomirila in se skušala odškodovati z zabavo drugod. Tujca so med tem prisilili k igri; vendar ni pustil signorine izpred oči in bilo je očitno, da je bil umetnik v nevarnosti, izgubiti nagrado, na katero je stavil vse svoje upanje.

Igra se je vršila zelo živahno; gospodična Clinton in gospod Degraw so stali nasproti gospodični Aspinwall in gospodu Ferrallu; obe stranki sta si bili približno enaki. Vnema je vedno naraščala in gledalci so napeto čakali na konec srditega boja. Ko je bila vsa družba zaposlena pri igri, se je ozrl umetnik proti signorini, ki je stala nekoliko ob strani igralcev; njiju pogledi so se srečali, in on je mislil, da razume govorico njenega pogleda. Pozabil je na jezo, pozabil je na sklep — gledal in

mislil je samo na njo ter je odhittel v njeno bližino.

Toda predno jo je mogel doseči, zastavil mu je mladi Ferrall pot z besedami: »Prosim, Degraw, vzemite moje kladvice in končajte igro. Prejel sem ravno kar brzojavko, ki jo moram nemudoma odgovoriti. Samo vi se morate meriti s svojim soimencom iz Clevelanda, priborite nam zmago!« Izročil je umetniku kladvo in namah se je oglasila dvanajststorič: »Kdo je na vrsti? Kdo more ta udar prekositi?«

Udar, ki ga je ravno kar zadal njegov tekmeč, je bil odločen za igro, toda umetnik se je tudi pokazal moza. Takoj je spregledal položaj krogel in je napravil mojstrski udarec, katerega nasprotna stranka ni mogla nadvladati. Ko je prišel zopet na vrsto, bi se naj s svojo kroglo le dotaknil znamenja, in igra bi bila dobljena. Toda glej, namesto da bi zagrabil srečo, je pogljal kroglo čez igrišče, da poišče kroglo nasprotnika. Ni je zadel, toda dosegel je namen, ki je bil njegovemu srcu bližji. Krogla se je zakotalila v bližini signorine, in predno je mogel nasprotnik svojo pog-nati v isto smer, je izvoljenki zaspeetal:

»Pridi moja in pusti onega človeka! Njegov občeudovanje te onečašča in mene spravljaja v obup. Ne morem pripustiti, da ga uslišiš!«

Prodaja se:

Štešilnice vseh vrst za vzidavanje ter varnostna dimna vrata se dobe pri ključavničarju Francu u Kosmaču, Jeranova ulica 5, Trnovo-Ljubljana.

Prodaja se tri leta stara močna kobilica, ki je vozi. Ponudbe na Anončni zavod Drago Beseljak, Ljubljana, Cankarjevo nabrežje 5. 195

Semena dobra in zanesljiva prodaja Josip Urbančič, trgovina s semeni v Ljubljani, Miklošičeva cesta 8. Cenik na razpolago. 190

Vzmožni škripce (Flaschenzug) za težo 3000 kg s 16 m dolgo 8 mm debelo verigo, večje kolo se prodaja. Pojasnila daje Anončni zavod Drago Beseljak, Ljubljana, Cankarjevo nabrežje 5. 187

Kupi se:

Kupi se večja množina navadnih rabljenih vrec pri Srebotnjaku, Koldvorska ulica 31, Ljubljana. 192

Kupi se vsaka množina politerakih steklenic za pivo. Ponudbe na Anončni zavod Drago Beseljak, Ljubljana, Cankarjevo nabrežje 5. 193

Lahek napravilivček ali enovprezna kočija se kupi. Ponudbe na Anončni zavod Drago Beseljak, Ljubljana, Cankarjevo nabrežje 5. 197

Službe:

Iščem poštenega mlinarja s hrano in stanovanjem ali brez, nastop takoj. Naslov pove upravnistvo. 169

Strojepisko

perfektno, za diktat, sprejem takoj. Plača po dogovoru. Javiti se od 12. — 1. ure, Naslov v upravi. 189

Izprašan šofer in strojni ključavničar s večletno prakso, znan slij in trezen, 27 let star išče službo k osebnem avtomobilu ali v delavnici te stroje. Ponudbe pod „Šofer“ na Anončni zavod Drago Beseljak, Ljubljana, Cankarjevo nabrežje 5. 186

Mlad inteligentni natakari ki je delal že v večjih kavarnah in hotelih tudi v tujih krajih išče takojšnjo službo, najljubše v večji kavarni ali hotelu, gre tudi na delo. Cenjene ponudbe pod št. 198 na upravnistvo „Jugoslavije“.

Zenitne ponudbe.

Zenitna ponudba. Invalid z premoženjem in stalno službo želi znanja z pošteno deklaro ali vdovo. Resne ponudbe pod „Preskrbljen“ poštno-ležeče Celje. 191

Koncert!

V soboto, dne 7. febr. zvečer svira Ljubljanski orkester

v restavraciji „ZLATOROG“, Gosposka ulica. 155

Družabnika - strokovnjaka

za mizarstvo obrt z 100—200 tisoč kronami kapitala išče vodo, posestnika, tovarniškega poslojca v Ljubljani. — Ponudbe „od tovarna“ na Anončni zavod Drago Beseljak, Ljubljana, Cankarjevo nabrežje št. 5. 156

Podjetje v Ljubljani

prosta obrt, pripravno za vgovo ali invalida se za K 26.000 prodaja. Čisti dnevni zaslužek najmanj K 280. — Poizve se pri Anončnem zavodu Drago Beseljak, Ljubljana, Cankarjevo nabrežje št. 5. 157

3 rodbine

skupno iščejo stanovanje obstoječe iz 6—7 sob, kuhinje, kopalne sobe, z vsemi pritliklinami ter električno razsvetljavo v mestu ali na periferiji Ljubljane, za takoj ali pozneje. Oskrba s kurjavo in posebna nagrada je dotičnemu, ki stanovanje oskrbi vgotovljena. Sporočila se prosijo pod „Kurjavo“ na „Anončno ekspedicio“ Al. Matelič, Ljubljana, Kongresni trg št. 3.

„Domovina“

izhaja od novega leta naprej trikrat na teden in sicer: ob ponedeljkih, sredah in petkih. Trikrat pošiljana stane mesečno samo 3 krone.

Uprava „DOMOVINE“ je preskrbel, da prinaša list poleg pregledov vseh dogodkov tudi izvirne domače, zagrebške, beografske in druge najnovejše brzojavne in telefonske vesti.

Mesečno, četrt-, pol- ali celoletno naročnino je pošiljati na naslov: Upravišstvo „DOMOVINE“ Ljubljana, Sodna ulica št. 6.

Zahtevajte „DOMOVINO“ na ogled!

Črnilo :: rdečilo

barva za šampilke (modra in rdeča)

„SNAŽI“

najboljše sredstvo za čiščenje kovin po tovarniških cenah.

Kemični proizvod

O. Čertalič, Ljubljana

Opekarska cesta št. 43.

Kupujem in prodajam

vse vrste starine (antikvitet) kakor: narodne noše, umetnine, preproge, stariška stekla in porcelan itd., kakor tudi umetno, nerabno zobjovje. Konejsloniran posredovalec pri prodaji in nakupu posestev in nepremičnin.

Albert Derganc, brivec in starinar, Ljubljana, Frančiškanska ul. 10. 86

KOLONIJALNO, SPECERIJSKO in PREKOMORSKO

BLAGO na veliko

100 pri veletrgovini

FRUCTUS

d. d. za promet zemeljskih proizvodov, kolon. in drugega blaga

preje

Isido SCHOLLER s sin, ZAGREB ul. 21.

Telefon: 106. - Brzojavi „Fructus“

Ostanovlj. 1883.

Zahtevajte cenik!

100 pri veletrgovini

100 pri veletrgovini

100 pri veletrgovini

100 pri veletrgovini

100 pri veletrgovini

100 pri veletrgovini

100 pri veletrgovini

100 pri veletrgovini

100 pri veletrgovini

100 pri veletrgovini

100 pri veletrgovini

100 pri veletrgovini

100 pri veletrgovini

100 pri veletrgovini

100 pri veletrgovini

100 pri veletrgovini

100 pri veletrgovini

100 pri veletrgovini

100 pri veletrgovini

100 pri veletrgovini

100 pri veletrgovini

Slovenska eskomptna banka

Ljubljana, Šelenburgova ulica št. 1.

Interesna skupnost s hrvaško eskomptno banko in srbsko banko v Zagrebu. Izvaja vse bančne transakcije najkulantneje. Brzojavni naslov: „ESKOMPTNA“.

Dobro vlogo. — Nakup in prodaja: elekrov, deviz, valov — eskomptni menic akreditivi — borza Interurb. telefonska št. 146.

Zahvala.

Za obile dokaze iskrenega sočutja povodom smrti naše preljube mame

Marije Golia

za poklonjeno cvetje ter udeležbo pri sprevedu se prisrčno zahvaljujemo.

Ljubljana, 5. februarja 1920. 158

Gustav Golia, Gizela Šuklje, Vladimir, Dragotin, Pavel Adolf in Cirila.

Dva samostojna knjigovodja

sprejme „BALKAN“ trg. šped. in kom. d. d. podružnica, tu. Predlože naj se pismene prošnje z navedbo dosedanje prakse. — Nastop takoj. 153

K. Linhart, urar

Velika zaloga zlatih, srebrnih in niklastih ur, kakor Omega, Schaffhausen, stenske ure z nihalom po najnižji ceni. Popravila se sprejemajo vsaki čas in se solidno izvrše. 990

Fani Miklič, krojačica

v Ljubljani, Stari trg 1/III.

se cenj. damam tu in na deželi priporoča za fino in solidno delo.

Pozor!

Dobro vpeljana trdka na deželi prevzame v nadrobno razprodajo manjše partije manufakturnega blaga pod zelo ugodnimi pogoji. Naslov se izve v upravnistvu. 151

Bukove

in druge hlode, trame in deske kupi švicarska trdka, Ponudbe s ceno na Anončni zavod Drago Beseljak, Ljubljana, Cankarjevo nabrežje 5. 143

Tvorna čevljarstva zadruga v Ptuj

sprejme večje število dobro izurjenih

čevljarstev pomočnikov

takoj v delo. Plača po dogovoru. Dopis se pošilja na zgornjo zadrugo.

100 pri veletrgovini

100 pri veletrgovini

100 pri veletrgovini

100 pri veletrgovini

100 pri veletrgovini

100 pri veletrgovini

100 pri veletrgovini

100 pri veletrgovini

100 pri veletrgovini

100 pri veletrgovini

100 pri veletrgovini

100 pri veletrgovini

100 pri veletrgovini

100 pri veletrgovini

100 pri veletrgovini

100 pri veletrgovini

Razpis natečaja.

„Trboveljska premogokopna družba v Ljubljani“ namerava zgraditi v Ljubljani na stavbišču ob Aleksandrovi cesti nasproti Narodnega gledališča uradno poslopje in razpisuje v svrhu pridobitve stavbenih načrtov

javen natečaj

z omejitvijo na udeležbo arhitektov, ki prebivajo v kraljestvu Srbov, Hrvatov in Slovencev ali pa prebivajo v inozemstvu, morajo pa biti jugoslovanske narodnosti. Določa se, da je osnutek v smislu razpisanega programa in pogojev izdelati v skicah v merilu 1:200.

Doba izročitve osnutkov določena je do 12. ure popoldne 31. marca 1920 na naslov: „Trboveljska premogokopna družba v Ljubljani“, Knafljeva ulica 13 v zapečatenih ovojih, označenih z geslom v smislu razpisanih pogojev.

V presojevalno komisijo izvoljeni so sledeči: Ing. A. Klinar, gradb. direktor za Slovenijo, kot predsednik. Arh. Jan Duffe, mest. gradb. nadsvetnik v. p., kot podpredsednik. Ing. J. Foerster, profesor obrtne šole, kot član komisije. Ing. M. Pirnat, dvorni svetnik. Ing. M. Prelovšek, mestni gradb. nadsvetnik. Ing. S. Radnai, ravnatelj „Trboveljske premogokopne družbe“. Dr. M. Zarnik, mag. direktor, vsi stanujoči v Ljubljani.

Za osnutke, ki jih bo presojevalna komisija spoznala za najboljše so sledeče nagrade:

I. darilo v znesku K 10.000.—

II. „ „ „ 6.000.—

III. „ „ „ 4.000.— (jugoslovan. kron)

in poleg tega še nadaljne dve nagradi, vsaka po K 2000.— za eventualni nakup dveh osnutkov, katera sicer nista bila odlikovana, vendar pa od presojevalne komisije v nakup priporočena.

Za izgotovitev konkurenčnih osnutkov potrebni pripomočki, razpisni pogoji in drugi podatki se dobivajo poštino prosto pri „Trboveljski premogokopni družbi“ v Ljubljani, Knafljeva ulica št. 13.